

DE KRACHT VAN AFRIKA

Topsport in Afrika

Afrika's grootste hedendaagse helden zijn sporters. Overal, van Kaapstad tot Caïro, scanderen mensen de namen van voetballers als Frederic Kanoute, Samuel Eto'o, Didier Drogba, en Salomon Kalou. De ongelooflijke prestaties van hardloper Abebe Bikila, die in 1960 op blote voeten in wereldrecordtijd de Olympische marathon in Rome won, staan iedere Ethiopiër in het geheugen gegrift. Hedendaagse Ethiopische olympische kampioenen als Meseret Defar en Kenemisa Bekele genieten in eigen land een heldenstatus. In haar recente boek, 'Meisje van de nacht', toont de Nederlandse/Keniaanse loopster Lornah Kiplagat aan dat sport ook een rol speelt in de emancipatie van vrouwen in haar moederland.

Maar belangrijker dan dat is misschien wel dat sport in Afrika bron is van onnoemelijk veel passie. Dat wordt ten overvloede duidelijk ten tijde van evenementen als de Afrika Cup en de Olympische Spelen. Hele landen komen bij elkaar als een nationaal team speelt; het maatschappelijke leven komt vrijwel tot stilstand als een lokale loper de eindstreep nadert, gemeenschappen verdringen zich rondom een televisietoestel om de inhuldiging te zien, openlucht bioscopen overal in het land zenden wedstrijden *live* uit.

Sport is daarmee in Afrika één van de belangrijkste krachten van *nation building*. Op het voetbalveld slaagden daders en slachtoffers van de burgeroorlog in Liberia er in vergeving en verzoening te vinden. In Kenia kon minister Koenders zeer recent getuige zijn van de kracht van sport in door geweld geteisterde gebieden. Op bezoek in een vluchtelingenkamp Eldoret zag Koenders hoe om klokslag twee uur het hele kamp uitliep om getuige te zijn van een georganiseerde voetbalcompetitie. "Het werkt verduiveld goed", zei Koenders over de combinatie van sport en ontwikkeling. Geen wonder dat zijn ministerie onlangs zestien miljoen euro reserveerde voor sportprojecten in ontwikkelingslanden.